

Η ζωή αρχίζει στα 10

της Χρυστάλλας Χατζηδημητρίου

Πρώτος ο Ελβετός φιλόσοφος και ψυχολόγος Jean Piaget μίλησε για το πώς στοιχεία του περιβάλλοντος μετατρέπονται σε νοητικές δομές στην πορεία ανάπτυξης ενός παιδιού από τη βρεφική του ηλικία. Στη θεωρία του Piaget βασίστηκαν πολλοί με κοινό συμπέρασμα πως η ανάπτυξη της προσωπικότητας και η κοινωνικο-συναισθηματική ανάπτυξη στη βρεφική και πρώιμη παιδική ηλικία είναι πολύ σημαντική για τη μετέπειτα ζωή του ανθρώπου. Πολλοί επιστήμονες υποστηρίζουν πως το 90% της ανάπτυξης του εγκεφάλου πραγματοποιείται κατά τα πρώτα 5 χρόνια της ζωής. Σε αυτό το σημαντικό χρονικό διάστημα δημιουργούνται, διαλύονται και αναδημιουργούνται εκατομμύρια εγκεφαλικές συνδέσεις, οι οποίες επηρεάζονται από τις εμπειρίες. Πιο σύγχρονες μάλιστα θεωρίες υποστηρίζουν πως οι πρώτες εμπειρίες καταγράφονται στον εγκέφαλο και στο συναίσθημα (αφού υπάρχει κι η συναισθηματική νοημοσύνη) από την εμβρυϊκή μας κιόλας ηλικία.

Το πόσο καθοριστική είναι η παιδική ζωή του ανθρώπου μπορεί να το δει κάποιος στη σχέση του μετανάστη με τον τόπο του. Μπορεί να γυρίσει όλο τον κόσμο, μπορεί να κατακτήσει ασύλληπτους στόχους, να αποκτήσει εκατομμύρια, ωστόσο παραμένει κολλημένος στις μνήμες της παιδικής του ηλικίας. Το πόσο σημαντική είναι η παιδική ηλικία στον άνθρωπο μπορεί να το υποψιαστεί κάποιος παρακολουθώντας ανθρώπους με Αλτσχάιμερ. Όταν όλα τα άλλα διαγράφονται από το μυαλό, οι μόνες μνήμες που απομένουν είναι αυτές της παιδικής ηλικίας.

Για σκοπούς επίλυσης του Κυπριακού ωστόσο αποφασίστηκε (σύμφωνα με τη Μιλιέτ) πως μόνο όσοι έζησαν τα πρώτα δέκα χρόνια τους στα κατεχόμενα έχουν συναισθηματικό δέσιμο με τον τόπο για να δικαιολογείται η επιστροφή τους. Ένας αριθμός ανθρώπων θα πρέπει να διαγράψει τα πρώτα πέντε, τα πρώτα εφτά, τα πρώτα εννιά χρόνια της ζωής του. Προσωπικά θα πρέπει να μη δενίσω το κοντέρ της ζωής μου και να το επανεκκινήσω κάπου σε ένα αντίοκρηνο. Δεν έζησα ποτέ σε ένα σπίτι τριγυρισμένο με περιβόλια. Τα καλοκαίρια δεν παίζαμε στην αυλή του σχολείου που ήταν απέναντι από το σπίτι. Οι εκδρομές στο βουνό όπου μια πηγή ανέβλυζε νερό δεν σήμαιναν τίποτα. Η γεύση του ψωμιού που ζύμωνε ο φούρναρης παππούς δεν καταγράφηκε στα κύτταρα. Η μνήμη πρέπει να αρχίζει μετά τα δέκα. Η παιδική ηλικία διαγράφεται γιατί οι πολιτικοί αποφάνθηκαν πως ο άνθρωπος δεν έχει συναισθηματικό δέσιμο με τον τόπο πριν τα δέκα του χρόνια. Ακόμα κι ο γάτος που χάνεται όμως, χωρίς λογική, ίσως, μόνο με το συναίσθημα, με το ένστικτο, επιστρέφει στον τόπο που έζησε, γιατί έχει συναισθηματικό δεσμό.

(Πηγή: εφ. «Ο Φιλελεύθερος»)